

15 des. Nr. 9. 1967

Lov om patenter.

Se endringslov 8 juni 1979 nr. 35 avsnitt III og lov 8 juni 1979 nr. 36. – Jfr. lover 2 juli 1910 nr. 7, 26 juni 1953 nr. 8, 3 mars 1961 nr. 4, 17 april 1970 nr. 21, 29 mai 1970 nr. 33 og strl. § 370. – Jfr. *tidligere* lover 15 juli 1839 § 82, 16 juli 1885 nr. 2, 2 juli 1910 nr. 4.

Kapittel 1. Almennelige bestemmelser.

§ 1. ¹ Den som har gjort en oppfinnelse som kan utnyttes industrielt, eller den som oppfinnerens rett er gått over til, har i overensstemmelse med denne lov rett til etter søknad² å få patent på oppfinnelsen og derved oppnå enerett³ til å utnytte den i nærings- eller driftsøyemed.⁴

Som oppfinnelser anses ikke noe som bare utgjør:

1. oppdagelser, vitenskapelige teorier og matematiske metoder,
2. kunstneriske frembringelser,
3. planer, regler eller metoder for utøvelse av intellektuell virksomhet, for spill eller forretningsvirksomhet, eller programmer for datamaskiner,
4. fremleggelse av informasjon.

Som oppfinnelser anses heller ikke fremgangsmåter for kirurgisk behandling, terapi eller diagnostisering, som foretas på mennesker eller dyr. Denne bestemmelse er dog ikke til hinder for meddelelse av patent på produkter, herunder stoffer eller stoffblandinger, til bruk i slike fremgangsmåter.⁵

Patent meddeles ikke på:⁶

1. oppfinnelser hvis utnyttelse ville stride mot sedelighet eller offentlig orden,
2. plantesorter eller dyreraser eller vesentlig biologiske fremgangsmåter for fremstilling av planter eller dyr.⁷ Patent kan dog meddeles på mikrobiologiske fremgangsmåter og produkter av sådanne fremgangsmåter.⁸

1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III). – Se lover 26 juni 1953 nr. 8 og 17 april 1970 nr. 21. – Jfr. § 52.

2 Jfr. kap. 2 og kap. 3.

3 Se § 3.

4 Jfr. § 3 siste ledd nr. 1.

5 Jfr. § 2 fjerde ledd og 76 nr. 1.

6 Jfr. § 76 nr. 1.

7 Jfr. lov 12 mars 1993 nr. 32.

8 Jfr. §§ 8, 8 a.

§ 2.¹ Patent meddeles bare på oppfinnelser som er nye i forhold til hva som var kjent før patent-søknadens inngivelsesdag,² og som dessuten skiller seg vesentlig fra dette.

Som kjent anses alt som er blitt alment tilgjengelig, enten dette er skjedd ved skrift, foredrag, utnyttelse eller på annen måte. Også innholdet i en her i riket før nevnte dag inngitt² patentsøknad anses som kjent dersom denne søknad blir alment tilgjengelig etter bestemmelsene i § 22. Vilkåret i første ledd om at oppfinnelsen skal skille seg vesentlig fra hva som var kjent, gjelder dog ikke i forhold til innholdet i en slik søknad.

Søknader som omhandlet i kapittel 3 får samme virkning som her i riket inngitte søknader i tilfelle som angitt i §§ 29 og 38.

Vilkåret i første ledd om at oppfinnelsen skal være ny er ikke til hinder for at patent meddeles på kjente stoffer eller kjente stoffblandinger til anvendelse i de i § 1 tredje ledd nevnte fremgangsmåter,³ såfremt anvendelsen av stoffet eller stoffblandingen ikke er kjent ved noen av disse fremgangsmåter.

Patent kan meddeles uten hinder av at oppfinnelsen i løpet av de siste seks måneder før patentsøknadens inngivelse er blitt alment tilgjengelig:

1. som følge av åpenbart misbruk i forhold til søkeren eller noen denne utleder sin rett fra, eller
2. ved at søkeren eller noen som denne utleder sin rett fra, har forevist oppfinnelsen på en slik offisiell eller offisielt anerkjent internasjonal utstilling som omhandles i den i Paris den 22. november 1928 vedtatte konvensjon om internasjonale utstillinger.

1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III). – Jfr. § 52.

2 Jfr. §§ 6, 11, 14, 29, 38.

3 Se § 76.

§ 3.¹ Den ved patent oppnådde enerett² innebærer, med de unntak som følger av tredje ledd, at andre enn patenthaveren ikke uten dennes samtykke må utnytte oppfinnelsen ved å

1. tilvirke, utby, bringe i omsetning eller anvende et produkt som er beskyttet ved patentet³ eller å innføre eller besitte produktet i slik hensikt,
2. anvende eller tilby å anvende en fremgangsmåte som er beskyttet ved patentet³ eller, om han vet eller det etter omstendighetene er åpenbart at fremgangsmåten ikke må anvendes uten patenthaverens samtykke, utby den for anvendelse her i riket,
3. utby, bringe i omsetning eller anvende et produkt som tilvirkes gjennom en patentbeskyttet³ fremgangsmåte, eller innføre eller besitte produktet i slik hensikt.

Eneretten innebærer likeledes at andre enn patenthaveren ikke uten dennes samtykke må utnytte oppfinnelsen ved å tilby eller levere midler til å utøve oppfinnelsen til noen som ikke er berettiget til å utnytte den her i riket, såfremt midlene vedrører noe vesentlig i oppfinnelsen og leverandøren eller tilbudsgiveren vet, eller det etter omstendighetene er åpenbart, at de er egnet og bestemt for slik utnyttelse. Er midlet en vare som vanligvis forekommer i handelen, gjelder dette likevel bare dersom den som tilbyr eller leverer midlet søker å påvirke mottakeren til å begå handlinger som omfattes av eneretten³ etter første ledd. I forhold til bestemmelsene i dette ledd skal personer som utnytter oppfinnelsen slik som nevnt i tredje ledd nr. 1, 3 eller 4, ikke anses som berettiget til å utnytte oppfinnelsen.

Fra eneretten unntas:

1. Utnyttelse som ikke skjer i nærings- eller driftsøyemed,
2. Utnyttelse av patentbeskyttede produkter som av patenthaveren eller med dennes samtykke er brakt i omsetning innenfor Det europeiske økonomiske samarbeidsområde,⁴
3. Utnyttelse ved eksperiment som angår selve oppfinnelsen,
4. Tilberedning på apotek av et legemiddel etter resept i enkelttilfelle eller forføyning over et legemiddel tilberedt på denne måte.

1 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 27 nov 1992 nr. 113 (i kraft 1 jan 1995).

2 Jfr. § 1.

3 Jfr. § 39.

4 Jfr. EØS-avtalen prot. 28 art. 1 nr. 2.

§ 4.¹ Den som i nærings- eller driftsøymed² utnyttet oppfinnelsen her i riket da patentsøknaden ble inngitt,³ kan uten hinder av patent fortsette utnyttelsen med bibehold av dennes alminnelige karakter, såfremt utnyttelsen ikke utgjorde et åpenbart misbruk i forhold til søkeren eller noen som denne utleder sin rett fra. Sådant utnyttelsesrett tilkommer under tilsvarende forutsetninger også den som hadde truffet vesentlige foranstaltninger til utnyttelse av oppfinnelsen i nærings- eller driftsøymed² her i riket.

Den i første ledd omhandlede rett kan bare overgå til andre sammen med den virksomhet hvori den er oppstått, eller hvor utnyttelsen var ment å skulle skje.

1 Jfr. §§ 48, 74 annet ledd.

2 Jfr. § 3.

3 Jfr. §§ 6, 11, 14, 29 og 38.

§ 5. Uten hinder av patent kan en oppfinnelse utnyttas på et utenlandsk kjøretøy, fartøy eller luftfartøy ved bruken av sådant samferdselsmiddel under dettes midlertidige eller tilfældige tilstedeværelse her i riket.

Når et fremmed land innrømmer tilsvarende rett for norske luftfartøy, kan Kongen bestemme at reservedeler og tilbehør til luftfartøy uten hinder av patent kan innføres og anvendes her til reparasjon av luftfartøy hjemmehørende i vedkommende land.

§ 6.¹ Søknad om patent på en oppfinnelse som tidligst tolv måneder² før søknadsdagen er angitt i søknad om patent her i riket eller om patent, oppfinnersertifikat eller bruksmønsterbeskyttelse i fremmed stat som er tilsluttet Pariskonvensjonen av 20. mars 1883 for vern av den industrielle eiendomsretten, skal i forhold til § 2 første, annet og fjerde ledd samt § 4, anses inngitt samtidig med den tidligere søknad, dersom søkeren begjærer det. Kongen kan ved forskrift gi regler om at også søknader som ikke er inngitt i en stat som er tilsluttet Pariskonvensjonen, skal gi grunnlag for prioritet som nevnt i første punktum.

Kongen, fastsetter de nærmere vilkår for retten til å gjøre prioritet som her omhandlet gjeldende.

1 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (i kraft 1 jan 1996 iflg. res. 22 des 1995 nr. 1039).

2 Jfr. § 72 tredje ledd.

Kapittel 2. Patentsøknaden og dens behandling m.m.¹

1 Se § 69.

§ 7.¹ Patentmyndighet her i riket er Styret for det Industrielle Rettsvern (Patentstyret).²

1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (endret paragrafnummeret fra tidligere 8 til 7 som ble opphevet).

2 Se lov 2 juli 1910 nr. 7.

§ 8.¹ Søknad om patent inngis skriftlig til Styret eller, i tilfelle som omhandles i kapittel 3, til patentmyndighet eller internasjonal organisasjon som angitt i § 28.

Søknaden skal inneholde en beskrivelse av oppfinnelsen, innbefattet tegninger når slike er nødvendige, samt en bestemt angivelse av hva som søkes beskyttet ved patentet (patentkrav).² Den omstendighet at oppfinnelsen gjelder en kjemisk forbindelse, medfører ikke at en bestemt anvendelse må angis i patentkravet. Beskrivelsen skal være så tydelig at en fagmann på grunnlag av denne skal kunne utøve oppfinnelsen.³ En oppfinnelse som gjelder en mikrobiologisk framgangsmåte eller et produkt av en slik framgangsmåte, skal i de tilfelle som omhandles i § 8 a, bare anses tilstrekkelig tydelig angitt såfremt også vilkårene i § 8 a er oppfylt.³

Søknaden skal dessuten inneholde et sammendrag av beskrivelse og patentkrav. Sammen- draget skal bare tjene som teknisk informasjon og må ikke tillegges betydning i andre henseender. I søknaden skal oppfinnerens navn angis. Søkes patent av en annen enn oppfinneren, skal søkeren godtgjøre sin rett til oppfinnelsen.

Søkeren skal betale fastsatt søknadsavgift.⁴ For søknaden skal også betales fastsatt årsavgift⁵ for hvert avgiftsår som begynner før søknaden er endelig avgjort.⁶

Et avgiftsår etter denne lov omfatter ett år og regnes første gang fra den dag da søknaden ble inngitt og deretter fra den tilsvarende dag i kalenderåret.

1 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (tidligere § 9, i kraft 1 jan 1980 med unntak av bestemmelsene om deponering av kulturer av mikroorganismer som er satt i kraft 1 jan 1989 ved res. 21 sep 1988 nr. 924), 24 mai 1985 nr. 30. Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

2 Jfr. § 39.

3 Jfr. § 52.

4 Se § 68.

5 Jfr. §§ 41 og 42.

6 Jfr. § 40.

§ 8 a.¹ Skal det ved utøvelsen av en oppfinnelse anvendes en mikroorganisme som verken er allment tilgjengelig eller kan beskrives slik i søknadsdokumentene at en fagmann på grunnlag av disse kan utøve oppfinnelsen, skal en kultur av organismen deponeres senest den dag søknaden inngis. Kulturen skal deretter fortløpende være deponert slik at den som i henhold til denne lov har rett til å få utlevert prøve av kulturen, kan få prøven utlevert i Norge. Kongen fastsetter hvor deponeringer kan foretas.

Opphøper en deponert kultur å være levedyktig eller kan en prøve av kulturen av andre grunn-
ner ikke utleveres, kan den erstattes med en ny kultur av samme mikroorganisme innen den frist
og på de øvrige vilkår som Kongen fastsetter. I så fall skal den nye deponering anses foretatt
allerede den dag da den tidligere deponering ble foretatt.

1 Tilføyd ved lov 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III).

§ 9.¹ Dersom søkeren begjærer det og betaler fastsatt avgift² skal Styret på de vilkår Kongen
bestemmer, la søknaden bli gjenstand for slik nyhetsgranskning ved internasjonal nyhetsgranskings-
myndighet som omhandlet i artikkel 15.5 i konvensjonen om patentsamarbeid vedtatt i Washington
19. juni 1970.

1 Tilføyd ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). - Jf.
§ 69.

2 Jfr. § 68.

§ 10. I samme søknad må ikke søkes patent på to eller flere oppfinnelser som er uavhengige av
hverandre.

§ 11.¹ Søkes det patent på en oppfinnelse som fremgår av en ennå ikke avgjort patentsøknad som
søkeren tidligere har inngitt, skal den senere søknad på begjæring og på de vilkår Kongen fast-
setter, anses inngitt på det tidspunkt da dokumentene som oppfinnelsen fremgår av, innkam til
Styret.

1 Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

§ 12.¹ Patentsøker som ikke har bopel her i riket, skal ha en her bosatt fullmektig som kan
representere ham i alt som angår søknaden.²

1 Jfr. § 67.

2 Jfr. § 33 annet ledd, § 63.

§ 13. Søknad om patent må ikke endres slik at det søkes patent på noe som ikke fremgikk av
søknaden da den ble inngitt, eller da den etter § 14 skal anses som inngitt.¹

1 Jfr. § 52.

§ 14.¹ Foretar søkeren innen seks måneder fra søknadsdagen endring i søknaden, skal søknaden
på hans begjæring anses inngitt på det tidspunkt da endringen innkam til Styret.

Begjæring som omhandlet i første ledd må settes fram innen to år fra den dag søknaden ble
inngitt. Slik begjæring kan ikke framsettes mer enn en gang og kan ikke tas tilbake.

1 Endret ved lov 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). - Jf.
§ 19.

§ 15.¹ Har søkeren ikke iaktatt det som er foreskrevet om søknaden, eller finner Styret at det for
øvrig er noe til hinder for å innetekomme den, skal søkeren underrettes om dette og oppfordres til
innen en nærmere angitt frist å uttale seg eller foreta rettelse. I sammendraget² kan dog Styret,
uten å høre søkeren, foreta de endringer som finnes nødvendige.

Unnlater søkeren innen fristens utløp³ å avgi uttalelsen eller foreta handling for rettelse av en
anmerket mangel, skal søknaden henlegges. Opplysning om at så i tilfelle vil skje, skal innføres i
Styrets underretning etter første ledd.

Behandlingen av søknaden gjenopptas dog hvis søkeren innen fire måneder³ fra utløpet³
den nevnte frist³ innkammer med uttalelsen eller foretar handling for rettelse samt innen samme
tid betaler fastsatt gjenopptakelsesavgift.⁴

Betales ikke årsavgift i samsvar med §§ 8, 41 og 42, henlegges søknaden uten forutgående
underretning. Behandlingen av en søknad som er henlagt av denne grunn, kan ikke gjenopptas.³

1 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra
den tid Kongen bestemmer).

2 Jfr. § 8 tredje ledd.

3 Om fristens utløpstidspunkt se res. 8 april 1988 nr. 255 med endringer ved res. 26 okt 1990 nr. 881. Jfr. §§ 72-75.

4 Se § 68.

5 Se § 72.

§ 16. Finner Styret også etter at søkerens svar er innkommet at det foreligger hinder for å innet-
komme søknaden, og har søkeren hatt anledning til å uttale seg om hindringen,¹ skal søknaden
avslås med mindre Styret finner at søkeren bør tilskrives på nytt.

1 Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). - Se lov 2 juli 1910 nr. 7 § 9.

§ 17.¹ Påstår noen overfor Styret at det er han og ikke søkeren som har retten til oppfinnelsen,
kan Styret hvis det finner spørsmålet tvilsomt, oppfordre vedkommende til innen en nærmere
angitt frist² å reise søksmål³ for å få spørsmålet prøvet ved domstolene, idet han gjøres opp-
merksom på at påstanden vil kunne bli satt ut av betraktning ved den fortsatte behandling av saken
dersom oppfordringen ikke innetokkemes.

Er spørsmålet om retten til oppfinnelsen under behandling ved domstol, kan behandlingen av
patentsøknaden stilles i bero inntil søksmålet er endelig avgjort.⁴

1 Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

2 Se § 72.

3 Jfr. § 63.

4 Jfr. § 18.

§ 18.¹ Godtgjør noen overfor Styret at det er han og ikke søkeren som har retten til oppfinnelsen,
skal Styret, dersom vedkommende begjærer det, i stedet for av den grunn å avslå søknaden, over-
føre den til den berettigede. Den som patentsøknaden overføres til, skal betale ny søknadsavgift.²

Er det fremsatt begjæring om overføring av en patentsøknad, må søknaden ikke henlegges, avslås eller imøtekommes før begjæringen er endelig avgjort.

1 Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

2 Jfr. §§ 8 og 68.

§ 19. ¹ Er søknaden i foreskrevet stand, og finnes ikke hinder for patent å foreligge, skal søknaden godkjennes til utlegning etter § 21.

Etter at søknaden er godkjent til utlegning, kan begjæring etter § 14 ikke fremsettes eller patentkravene endres slik at patentvernets omfang utvides.²

1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). – Se § 71.

2 Jfr. § 52.

§ 20. ¹ Innen to måneder etter at melding om søknadens godkjennelse til utlegning er sendt søkeren, skal denne betale fastsatt utlegningsavgift.² Skjer ikke dette, henlegges søknaden. Behandlingen av søknaden gjenopptas dog hvis søkeren innen fire måneder etter utløpet av fristen³ betaler utlegningsavgiften, samt den fastsatte gjenopptakelsesavgift.

Søkes patent av oppfinneren, og søker han innen to måneder³ etter at meldingen om søknadens godkjennelse til utlegning er sendt ham, om fritakelse for utlegningsavgiften, kan Styret innrømme ham slik fritakelse dersom det finnes forbundet med betydelig vanskelighet for ham å betale avgiften. Avslås søknaden om fritakelse, skal avgift som betales innen to måneder³ deretter, anses som betalt i rett tid.

1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). – Se § 71.

2 Jfr. § 68.

3 Om fristens utløpstidspunkt res. 8 april 1988 nr. 255 med endringer ved res. 26 okt 1990 nr. 881. Jfr. §§ 72–75.

§ 21. ¹ Når utlegningsavgift etter § 20 er betalt eller fritakelse for utlegningsavgiften er innrømmet, skal Styret legge søknaden ut til alminnelig ettersyn for å gi almenheten anledning til å fremkomme med innsigelse mot den. Utlegningen skal kunngjøres.²

Innsigelse skal fremsettes skriftlig og må være innkommet til Styret innen tre måneder³ fra kunngjøringsdagen.

Samtidig med at søknaden legges ut, skal Styret utgi trykte eksemplarer av beskrivelse og patentkrav. Skriftet skal angi søkerens og oppfinnerens navn.

1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). – Se § 71.

2 Jfr. lov 2 juli 1910 nr. 7 § 13.

3 Om fristens utløpstidspunkt se note til § 20. Jfr. §§ 72–75.

§ 22. ¹ Fra og med den dag da søknaden legges ut, skal samtlige dokumenter i saken holdes tilgjengelige for enhver.

Når atten måneder er gått fra søknadens inngivelsesdag, eller, hvis prioritet etter § 6 er begjært, fra den dag som prioriteten er begjært fra, skal dokumentene holdes tilgjengelige for enhver selv om søknaden ikke er utlagt. Er søknaden henlagt eller avslått, skal dog dokumentene ikke holdes tilgjengelige medmindre søkeren begjærer gjenopptakelse, påklager avgjørelse eller begjærer oppreisning i medhold av §§ 72 eller 73.

Når søkeren begjærer det, skal dokumentene holdes tilgjengelige tidligere enn ovenfor fastsatt.

Når dokumentene blir tilgjengelige etter annet eller tredje ledd, skal Styret utferdige kunngjøring² om det.

Inneholder et dokument forretningshemmeligheter som ikke angår en oppfinnelse som det søkes patent på i saken, kan Styret når særlige grunner foreligger, etter søknad bestemme at dokumentet ikke skal være tilgjengelig. Er en slik søknad inngitt, blir dokumentet ikke tilgjengelig før søknaden er avslått ved rettskraftig avgjørelse, jfr. § 24, tredje ledd.

Forslag, utkast, betenkninger og andre liknende arbeidsdokumenter som Styret selv utarbeider for behandlingen av en sak, er ikke tilgjengelige med mindre Styret beslutter at de skal være det.

Er en kultur av en mikroorganisme deponert etter § 8 a, har enhver rett til å få utlevert en prøve av kulturen når dokumentene i saken er blitt tilgjengelige etter første, annet eller tredje ledd. Dette innebærer likevel ikke at prøve skal utleveres til noen som i henhold til lov eller forskrift ikke har rett til å ha befating med den deponerte mikroorganismen. Bestemmelsen i første punktum medfører heller ikke at prøve skal utleveres til noen hvis befating med den må antas å være forbundet med betydelig risiko på grunn av organismens skadevoldende egenskaper.

Med virkning for tiden før søknaden er utlagt eller endelig avgjort uten å ha blitt utlagt, kan søkeren uansett sjuende ledd kreve at prøve bare utleveres til en særlig sakkynndig. Kongen fastsetter en frist for å sette fram kravet og hvem som kan nyttes som sakkynndig.

Krav om utlevering av prøve framsettes skriftlig overfor Styret og skal inneholde en erklæring om å iakttå de begrensninger i bruken av prøven som Kongen fastsetter. Kan prøven bare utleveres til en særlig sakkynndig, skal erklæringen i steden avgis av denne.

1 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (i kraft 1 jan 1980 med unntak av bestemmelsene om deponering av kulturer av mikroorganismer som er satt i kraft 1 jan 1989 ved res. 21 sep 1988 nr. 924), 24 mai 1985 nr. 30. Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). – Se § 71.

2 Jfr. lov 2 juli 1910 nr. 7 § 13.

§ 23.¹ Etter utløpet av den § 21, annet ledd, fastsatte frist opptas søknaden til fortsatt prøving for avgjørelse av spørsmålet om søknaden skal imøtekommes. Ved denne prøving får §§ 15-17 anvendelse.

Er innsigelse innkommet, skal den meddeles søkeren, og det skal gis ham anledning til å uttale seg om den.²

1 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

2 Jfr. lov 2 juli 1910 nr. 7 § 9.

§ 24.¹ Går den endelige avgjørelse av patentsøknaden søkeren imot, kan han påklage avgjørelsen til Styrets annen avdeling.² Blir en patentsøknad imøtekommet på tross av behørig fremsatt innsigelse,³ kan avgjørelsen påklages av innsigieren. Frafaller innsigieren sin klage, kan denne likevel prøves når særlige grunner for dette foreligger.

Blir en begjæring om gjenopptakelse i henhold til § 15, tredje ledd, eller § 20, første ledd, avslått, eller en begjæring om overføring i henhold til § 18 imøtekommet, kan avgjørelsen påklages av søkeren til annen avdeling.² Blir en begjæring om overføring etter § 18 avslått, kan avgjørelsen påklages av den som har fremsatt begjæringen.

Blir en søknad etter § 22 femte ledd eller krav om utlevering etter § 22 niende ledd avslått, kan avgjørelsen påklages til annen avdeling² av den som avslaget gjelder.

1 Endret ved lov 24 mai 1985 nr. 30. Endret ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

2 Jfr. lov 2 juli 1910 nr. 7 § 2.

3 Se § 21 annet ledd.

§ 25.¹ Klage må være innkommet til Styret innen to måneder² fra den dag melding om avgjørelsen ble sendt vedkommende part. Innen samme frist skal fastsatt klageavgift³ betales. I motsatt fall skal klagen ikke opptas til behandling.

Avgjørelse hvorved Styrets annen avdeling avslår en søknad om patent, kan ikke innbringes for domstolene⁴ senere enn to måneder⁵ etter at avslaget ble meddelt søkeren. Underretning om søksmålsfristen skal inntas i meddelelsen.

Bestemmelsene i § 22, femte og sjette ledd, får tilsvarende anvendelse på dokumenter som inngis til Styrets annen avdeling.

1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35. Endret ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

2 Om fristens utløpstidspunkt se res. 8 april 1988 nr. 255 med endringer ved res. 26 okt 1990 nr. 881. Jfr. §§ 72-75.

3 Jfr. § 68.

4 Jfr. § 63.

5 Jfr. § 72 tredje ledd.

§ 26.¹ Et patent er meddelt når beslutningen om å imøtekomme søknaden er blitt rettskraftig. Når et patent er meddelt, skal det kunngjøres² og patentbrev utferdiges. Er beskrivelse eller patentkrav endret etter at de ble trykt i henhold til § 21, tredje ledd, skal disse i trykte eksemplarer foreligge i sin endelige form. Søkerens og oppfinnerens navn skal angis i disse eksemplarer.

Henlegges eller avslås en søknad som er blitt tilgjengelig for enhver, skal dette kunngjøres når beslutningen er blitt rettskraftig.

1 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). - Se § 71.

2 Jfr. lov 2 juli 1910 nr. 7 § 13.

§ 27.¹ Meddelte patenter innføres i patentregisteret,² som føres av Styret.³

Enhver har rett til å få se patentregisteret, få bekreftet utskrift av det og få avskrift av patentsøknad med bilag som i henhold til § 22 er tilgjengelig for enhver.

1 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

2 Se § 71.

3 Jfr. § 69 og lov 2 juli 1910 nr. 7 § 13.

Kapittel 3. Internasjonale patentsøknader.¹

1 Overskriften endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35.

§ 28.¹ Med internasjonal patentsøknad menes søknad inngitt i henhold til konvensjonen om patentsamarbeid vedtatt i Washington 19. juni 1970 (samarbeidskonvensjonen).²

Internasjonale patentsøknader inngis til nasjonale patentmyndigheter eller internasjonale organisasjoner som i henhold til samarbeidskonvensjonen er berettiget til å motta slike søknader (mottakende myndigheter). Styret er mottakende myndighet i henhold til bestemmelse om søknader til Kongen.³ For internasjonal søknad som inngis til Styret, skal søkeren betale fastsatt avgift.⁴

For internasjonal patentsøknader som omfatter Norge, gjelder bestemmelsene i §§ 29-38.

1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35. Endret ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

2 Jfr. lov 8 juni 1979 nr. 36.

3 Jfr. res. 12 okt 1979 med senere endringer §§ 50-55.

4 Jfr. § 68.

§ 29.¹ En internasjonal patentsøknad som den mottakende myndighet har fastsatt internasjonal inngivelsesdag for,² skal ha samme virkning som en patentsøknad som er inngitt her i riket samme dag. Bestemmelsen i § 2 annet ledd annet punktum får dog bare anvendelse såfremt søknaden blir videreført i henhold til § 31.

1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35.

2 Jfr. § 38.

§ 30.¹ En internasjonal patentsøknad skal anses trukket tilbake for så vidt angår Norge i de tilfelle som angis i artikkel 24.1 i og ii i samarbeidskonvensjonen.²

¹ Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35.

² Jfr. § 28 og lov 8 juni 1979 nr. 36.

§ 31.¹ Vil søkeren videreføre en internasjonal patentsøknad i Norge, skal han innen 20 måneder² fra den internasjonale inngivelsesdag eller hvis prioritet er begjært,³ den dag som prioritet er begjært fra, inngi til Styret en oversetting av den internasjonale søknad til norsk i den utstrekning Kongen fastsetter,⁴ eller når søknaden er på norsk, en avskrift av den. Søkeren skal innen samme frist betale fastsatt avgift⁵ til Styret.

Har søkeren begjært at den internasjonale søknad skal underkastes internasjonal forberedende patenterbarhetsprøving, og har han innen 19 måneder fra den dag som er angitt i første ledd, erklært i samsvar med samarbeidskonvensjonen at han har til hensikt å bruke resultatene av denne prøving ved søknad om patent for Norge, skal han foreta det som er foreskrevet i første ledd, innen 30 måneder² fra den nevnte dag.

Har søkeren betalt den fastsatte avgift innen fristen etter første eller annet ledd, kan oversettingen eller avskriften inngis innen en ytterligere frist på to måneder mot at det betales en fastsatt tilleggsavgift innen den ytterligere frist.

Foretar søkeren ikke det som påligger ham etter paragrafen her, skal søknaden anses trukket tilbake for så vidt angår Norge.⁶

¹ Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30. Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). – Se § 73.

² Om fristens utløpstidspunkt se res. 8 april 1988 nr. 255 med endringer ved res. 26 okt 1990 nr. 881.

³ Jfr. § 6.

⁴ Jfr. res. 12 okt 1979 med senere endringer § 57 med fullmakt for Styret.

⁵ Jfr. § 68.

⁶ Se §§ 72–75.

§ 32.¹ Trekker søkeren tilbake begjæring om internasjonal forberedende patenterbarhetsprøving eller erklæring om at han vil bruke resultatene av slik prøving ved søknad om patent for Norge, skal den internasjonale patentsøknad anses trukket tilbake for så vidt angår Norge, dersom ikke tilbaketrekkingen gjøres før utløpet av den frist som gjelder etter § 31 første ledd, og søkeren dessuten viderefører søknaden innen fristen etter § 31 første jf tredje ledd.

¹ Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30.

§ 33.¹ Er en internasjonal patentsøknad videreført etter § 31, kommer bestemmelsene i kapittel 2 til anvendelse på søknaden og dens behandling med de avvik som følger av denne paragraf og §§ 34–37. Søknaden kan dog ikke uten søkerens samtykke opptas til behandling før utløpet av den frist som gjelder etter § 31 første eller annet ledd.

Bestemmelsen i § 12 skal gjelde først fra det tidspunkt da Styret kan ta søknaden opp til behandling.

Bestemmelsen i § 22 får anvendelse også før søknaden videreføres, når søkeren har oppfylt sin plikt etter § 31 til å inngi oversettelse av søknaden eller, om søknaden er på norsk, når søkeren har inngitt en avskrift til Styret.

Ved anvendelsen av §§ 48, 56 og 60 anses en internasjonal patentsøknad å være gjort tilgjengelig for enhver når den er gjort tilgjengelig etter tredje ledd.

Oppfyller søknaden samarbeidskonvensjonens² krav til form og innhold, skal den godtas i disse henseender.

¹ Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

² Jfr. § 28 og lov 8 juni 1979 nr. 36.

§ 34.¹ En internasjonal patentsøknad må ikke godkjennes for utlegging eller avslås før utløpet av en frist som Kongen fastsetter, om ikke søkeren samtykker i at søknaden avgjøres tidligere.

¹ Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

§ 35.¹ En internasjonal patentsøknad må ikke uten søkerens samtykke utlegges eller offentliggjøres i trykt skrift eller på annen liknende måte før den er publisert av det internasjonale byrå ved verdensorganisasjonen for immateriell eiendomsrett, eller 20 måneder er gått fra den internasjonale inngivelsesdag eller, dersom prioritet etter § 6 er begjært, fra den dag som prioritet er begjært fra.

¹ Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35. Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

§ 36.¹ Har en del av en internasjonal patentsøknad ikke vært gjenstand for internasjonal nyhetsgransking eller internasjonal forberedende patenterbarhetsprøving fordi søknaden ble ansett å omfatte oppfinnelser som er uavhengige av hverandre² og søkeren ikke innen den foreskrevne tid betalte tilleggsavgift i henhold til samarbeidskonvensjonen,³ skal Styret prøve om vurderingen var riktig. Finnes dette å være tilfelle, skal den del av søknaden som ikke er gransket eller prøvet, anses trukket tilbake, medmindre søkeren betaler fastsatt avgift innen to måneder⁴ fra Styret har sendt ham underretning om sin avgjørelse. Finner Styret at vurderingen ikke var riktig, skal det fortsatte behandlingen av søknaden i sin helhet.

Avgjørelse etter første ledd, hvor Styret har funnet at patentsøknaden omfatter uavhengige oppfinnelser, kan påklages av søkeren. Bestemmelsene i § 25 første og annet ledd får tilsvarende anvendelse.

Dersom Styrets annen avdeling⁵ opprettholder første avdelings⁵ avgjørelse, regnes fristen for betaling av slik avgift som nevnt i første ledd annet punktum fra det tidspunkt Styret sendte søkeren underretning om annen avdelings avgjørelse.

- 1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35. Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).
- 2 Jfr. § 10.
- 3 Jfr. § 28 og lov 8 juni 1979 nr. 36.
- 4 Jfr. §§ 72-75.
- 5 Jfr. lov 2 juli 1910 nr. 7 § 2.

§ 37.¹ Har en del av en internasjonal patentsøknad ikke vært gjenstand for internasjonal foretreddende patenterbarhetsprøving fordi søkeren etter henvendelse fra vedkommende myndighet har begrenset patentkravene, skal den del av søknaden som ikke er prøvet, anses trukket tilbake, med mindre søkeren betaler fastsatt avgift til Styret innen to måneder² fra Styret har anmodet ham om dette under henvisning til begrensningen i den prøving som er foretatt.

- 1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35. Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).
- 2 §§ 72-75.

§ 38.¹ Har den mottakende myndighet² avslått å fastsette internasjonal inngivelsesdag for en internasjonal patentsøknad, eller har den erklært at søknaden skal anses trukket tilbake eller at begjæring om at søknaden skal omfatte Norge skal anses trukket tilbake, skal Styret på søkerens begjæring prøve om denne avgjørelse var riktig. Det samme skal gjelde når det internasjonale byrå har erklært at søknaden skal anses trukket tilbake.

Begjæring om omprøving etter første ledd skal fremsettes for det internasjonale byrå innen den frist Kongen fastsetter.³ Søkeren skal innen samme frist inngi til Styret oversettelse av søknaden i den utstrekning Kongen fastsetter,⁴ samt betale fastsatt søknadsavgift.

Finner Styret at den avgjørelse som er tatt av den mottakende myndighet eller det internasjonale byrå er uriktig, skal Styret fortsette behandlingen av søknaden i henhold til kapittel 2. Har den mottakende myndighet² ikke fastsatt internasjonal inngivelsesdag, skal søknaden anses inngitt den dag som Styret finner burde vært fastsatt som internasjonal inngivelsesdag. Oppfyller søknaden samarbeidskonvensjonens⁵ krav til form og innhold, skal den godtas i disse henseender.

Bestemmelsene i § 2 annet ledd annet punktum kommer til anvendelse på søknad som tas opp til behandling etter tredje ledd, dersom søknaden blir alment tilgjengelig etter § 22.

- 1 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). - Se § 73.
- 2 Jfr. § 28.
- 3 Se res. 12 okt 1979 med senere endringer § 58 b.
- 4 Jfr. res. 12 okt 1979 med senere endringer § 57 med fullmakt for Styret.
- 5 Jfr. § 28 og lov 8 juni 1979 nr. 36.

Kapittel 4. Patentets omfang og gyldighetstid.

§ 39. Patentvernets omfang bestemmes av patentkravene.¹ For forståelse av patentkravene kan veiledning hentes i beskrivelsen.²

- 1 Se § 8.
- 2 Se § 8 annet ledd.

§§ 39 a-e. (Tilføyes ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).)

§ 40.¹ Et meddelt patent kan opprettholdes i inntil 20 år fra den dag patentsøknaden ble inngitt.

For opprettholdelse av patent skal det betales fastsatt årsavgift for hvert avgiftsår² som begynner etter at patentet er meddelt.³ Er patentet meddelt før årsavgift for patentsøknaden har begynt å forfalle etter § 41, skal patenthaveren når årsavgift for patentet første gang forfaller, betale årsavgift også for avgiftsår som er påbegynt før meddelelsen av patentet.

- 1 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). - Se dens § 62 a.
- 2 Jfr. § 8 siste ledd.
- 3 Jfr. § 8 nest siste ledd.

Kapittel 5. Betaling av årsavgifter.¹

- 1 Overskriften endret ved lov 24 mai 1985 nr. 30.

§ 41.¹ Årsavgift² forfaller på den siste dag i den kalendermåned da avgiftsåret³ begynner. Årsavgiftene for de to første avgiftsår³ forfaller likevel først samtidig med avgiften for det tredje avgiftsår. Årsavgift kan ikke betales tidligere enn seks måneder før den forfaller. Dersom domstolen opphever en avgjørelse av Styrets annen avdeling om å avslå en søknad om patent, forfaller årsavgift for avgiftsår³ som har begynt etter at annen avdeling traff sin avgjørelse og fram til den dag da dommen ble rettskraftig, likevel først to måneder etter sistnevnte dag.

For en senere søknad som nevnt i § 11, forfaller årsavgiftene for avgiftsår³ som har begynt før den dag da den senere søknad ble inngitt eller som begynner innen to måneder fra denne dag, ikke i noe fall før to måneder etter denne dag. For en internasjonal patentsøknad forfaller årsavgifter for avgiftsår³ som har begynt før den dag da søknaden ble videreført etter § 31 eller opp tatt til behandling etter § 38 eller som begynner innen to måneder fra denne dag, ikke i noe fall før to måneder etter denne dag.

Mot betaling av fastsatt forhøyelse kan årsavgift betales innen seks måneder etter at den forfalt.⁴

- 1 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). – Se § 71.
- 2 Jfr. §§ 8, 40 og 68.
- 3 Se § 8 siste ledd.
- 4 Jfr. § 72.

§ 42.¹ Er oppfinneren søker eller innehaver av patentet og Styret finner at han har betydelige vansker med å betale årsavgift, kan det gi ham henstand med betalingen dersom han ber om det senest når årsavgift første gang forfaller. Henstand kan gis for inntil tre år om gangen, men ikke lenger enn inntil tre år fra patentets meddelelse. Forlenget henstand må det søkes om før gitt henstand utløper.

Avslås søknad om henstand eller forlenget henstand, skal avgift anses betalt i rett tid når den betales innen to måneder etter at melding om avslaget er sendt til patentsøkeren eller patenthaveren.

Årsavgift, hvis betaling det etter første ledd er gitt henstand med, kan mot samme forhøyelse som nevnt i § 41 tredje ledd, betales innen seks måneder etter det tidspunkt som henstand er gitt til.²

- 1 Endret ved lov 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). – Jfr. §§ 51, 71.
- 2 Jfr. § 72.

Kapittel 6. Lisens, overdragelse m.m.

§ 43. Har patenthaveren gitt en annen rett til i nærings- eller driftsøyemed å utnytte oppfinnelsen (lisens), kan denne ikke overdra sin rett til andre med mindre annet er eller må anses å være avtalt.

§ 44.¹ Er et patent overgått til en annen eller lisens meddelt, skal dette på begjæring av en av partene anmerkes i patentregisteret.²

Er en i registeret anmerket lisens opphørt, skal på begjæring av en av partene anmerkning likeledes gjøres om dette.

Bestemmelsene i første og annet ledd får tilsvarende anvendelse på overgang og opphør av tvangslisenser³ og på rett som omhandlet i § 53 tredje ledd. Om registrering av utlegg gjelder tvangsfullbyrdsloven § 7–20 åttende ledd.

Søksmål som gjelder et patent,⁴ kan alltid reises mot den som i registret står som innehaver, og meldinger fra Styret kan sendes til ham.

Frivillig overdragelse av patent eller meddelelse av lisens som er blitt anmeldt til registrering, går i kollisjonstilfelle foran overdragelse eller meddelelse av lisens som ikke er eller først senere er anmeldt til registrering, dersom vedkommende rettighetshaver ved anmeldelsen var i god tro.

- 1 Endret ved lover 8 feb 1980 nr. 2, 26 juni 1992 nr. 86. Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).
- 2 Se § 27.
- 3 Jfr. §§ 45 – 50.
- 4 Jfr. § 63.

§ 45.¹ Er tre år gått fra patentets meddelelse² og fire år fra patentsøknadens inngivelse uten at oppfinnelsen utøves innen riket i et rimelig omfang, kan den som vil utøve oppfinnelsen her i riket, få tvangslisens til dette, såfremt det ikke foreligger rimelig grunn for unnlåtelsen.

Kongen kan under forutsetning av gjensidighet bestemme at ved anvendelsen av første ledd skal utøvelse i et fremmed land likestilles med utøvelse her i riket.

- 1 Jfr. § 49, § 50.
- 2 Jfr. § 26.

§ 46.¹ Innehaver av patent på oppfinnelse hvis utnyttelse er avhengig av patent som tilhører en annen, kan få tvangslisens til å utnytte den oppfinnelse som beskyttes av sistnevnte patent når dette finnes rimelig på grunn av den førstnevnte oppfinnelses betydning eller av andre særlige grunner.

Innehaveren av patentet på den oppfinnelse som tvangslisens gjelder, kan få tvangslisens til å utnytte den annen oppfinnelse, med mindre særlige hensyn taler imot det.

- 1 Jfr. § 49, § 50.

§ 47.¹ Når det finnes påkrevet av hensyn til viktige almene interesser, kan den som i nærings- eller driftsøyemed² vil utnytte en oppfinnelse som en annen har patent på, få tvangslisens til dette.

- 1 Jfr. § 49, § 50. – Jfr. § 70.
- 2 Jfr. § 3.

§ 48.¹ Den som da en patentsøknad ble gjort tilgjengelig for enhver,² her i riket i nærings- eller driftsøyemed³ utnyttet den oppfinnelse som det søkes patent på kan, hvis søknaden fører til patent, få tvangslisens til utnyttelsen når særlige grunner herfor foreligger, og han ikke hadde kjennskap til søknaden og heller ikke med rimelighet kunne ha skaffet seg sådant kjennskap. Sådant rett

tilkommer under tilsvarende forutsetninger også den som har truffet vesentlige foranstaltninger til utnyttelse av oppfinnelsen her i riket i nærings- eller driftsøyemed.³ Tvangslisensen kan også omfatte tiden før patentet ble meddelt.⁴

1 Jfr. § § 49, § 50. – Jfr. § 4, § 74 annet ledd.

2 Jfr. § 22, § 33 fjerde ledd.

3 Jfr. § 3.

4 Jfr. § 26.

§ 49. Tvangslisens kan bare meddeles den som kan antas å være i stand til å utnytte oppfinnelsen på en måte som er forsvarlig og i overensstemmelse med lisensen.

Tvangslisens er ikke til hinder for at patenthaveren selv utnytter oppfinnelsen eller meddeler lisenser. Den kan overgå til andre bare i forbindelse med den virksomhet hvori den utnyttes eller tok sikte på å skulle bli utnyttet.

§ 50.¹ Tvangslisens meddeles av retten,² som også bestemmer i hvilket omfang oppfinnelsen kan utnyttes og fastsetter vederlaget og de øvrige vilkår for lisensen.

Dersom forholdene endrer seg vesentlig, kan retten på begjæring av hver av partene oppheve lisensen eller fastsette nye vilkår for denne.

I en dom som meddeler eller utvider en tvangslisens, kan retten fastsette at tvangslisenshaveren skal ha rett til å utnytte oppfinnelsen i samsvar med dommen før dommen er rettskraftig. Twistemålsloven § 148 annet ledd gjelder tilsvarende. Oppheves tvangslisensen som følge av at dommen angripes før den er rettskraftig, plikter tvangslisenshaveren å betale erstatning i den utstrekning det finnes rimelig for det tap utnyttelsen har medført. Tredje punktum gjelder tilsvarende dersom tvangslisensen innskrenkes. Retten kan i avgjørelse etter første punktum pålegge lisenshaveren å stille sikkerhet for ansvar etter tredje og fjerde punktum. Angripes en dom som meddeler eller utvider en tvangslisens før den er rettskraftig, kan den rett dommen bringes inn for, treffe eller omgjøre avgjørelse etter første og femte punktum. Avgjørelsen treffes ved kjennelse eller i den dom som avslutter saken, jf. annet punktum. En kjennelse etter sjuende punktum kan bare angripes i tilslutning til anke over den dom som avslutter saken.

1 Endret ved lov 14 juni 1991 nr. 29 (i kraft 1 jan 1992 med virkning for saker som bringes inn for domstolene etter ikrafttredelsestidspunktet).

2 Jfr. § 63 nr. 4 og § 64.

Kapittel 7. Patentets opphør m.m.

§ 51.¹ Betales ikke årsavgift i overensstemmelse med §§ 40, 41 og 42, bortfaller patentet fra og med inngangen av det avgiftsår som avgift ikke er betalt for.²

1 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). – Se § 71.

2 Jfr. § 72.

§ 52.¹ Et patent kan kjennes ugyldig ved dom dersom det

1. er meddelt til tross for at vilkårene i §§ 1 og 2 ikke er oppfylt,
2. gjelder en oppfinnelse som ikke er så tydelig beskrevet at en fagmann på grunnlag av beskrivelsen kan utøve den,²
3. omfatter noe som ikke fremgikk av søknaden da den ble inngitt,³ eller
4. er meddelt til tross for at patentvernets omfang er blitt utvidet etter at søknaden ble godkjent til utlegning.⁴

Et patent kan ikke kjennes ugyldig i sin helhet av den grunn at patenthaveren bare delvis er berettiget til patentet.

Søksmål etter denne bestemmelse kan med det unntak som er fastsatt i fjerde ledd, reises av enhver.

Søksmål som grunner seg på at patentet er meddelt til en annen enn den som etter § 1 er berettiget til det, kan bare reises av den som påstår seg berettiget til patentet. Sådant søksmål må være reist innen ett år etter ervervet kjennskap om patentets meddelelse og de øvrige omstendigheter som det grunner seg på. Var patenthaveren i god tro da patentet ble meddelt eller ervervet, kan ikke i noe tilfelle søksmålet reises senere enn tre år etter patentets meddelelse.⁵

Det kan ikke gis oppreisning mot oversittelse av fristene i fjerde ledd.

1 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). – Jfr. § 63.

2 Jfr. § 8 annet ledd.

3 Jfr. § 13.

4 Jfr. § 19 annet ledd.

5 Jfr. § 26.

§ 53.¹ Er patent meddelt til en annen enn den som etter § 1 er berettiget til det, skal retten, hvis den berettigede nedlegger påstand om det, overføre patentet til ham.

Søksmålsfristene i § 52, tredje ledd, jfr. fjerde ledd,² kommer tilsvarende til anvendelse på søksmål som her omhandlet.

Har den som frakjennes patentet, i god tro begynt å utnytte oppfinnelsen i nærings- eller driftsøyemed³ her i riket, eller har han truffet vesentlige foranstaltninger til dette, er han berettiget til mot rimelig vederlag og på rimelige vilkår for øvrig å fortsette den foretatte eller igangsette; den

forberedte utnyttelse med bibehold av dennes alminnelige karakter. Sådan rett tilkommer under samme forutsetninger innehavere av registrerte lisenser.⁴ Retten kan ikke overgå til andre uten i forbindelse med den virksomhet hvori utnyttelsen finner sted eller tok sikte på å finne sted.

1 Jfr. § 43, § 44, § 63.

2 Ved lov 8 juni 1979 nr. 35 fikk § 52 et nytt annet ledd, og dens tidligere tredje og fjerde ledd ble da fjerde og femte ledd, uten at det er gjort endring i § 53.

3 Jfr. § 3.

4 Jfr. § 44.

§ 54.¹ Gir patenthaveren overfor Styret skriftlig avkall på patentet, skal Styret erklære patentet for opphørt.

Er det reist søksmål om overføring av patent eller er det tatt utlegg² i patentet, kan patentet ikke erklæres for opphørt før søksmålet er endelig avgjort eller utlegget er bortfalt.

1 Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

2 Se lov 8 feb 1980 nr. 2 kap. 5.

§ 55.¹ Når et patent bortfaller, kjennes ugyldig, overføres eller erklæres opphørt, skal Styret utferdige kunngjøring² om det.

1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). – Se § 71.

2 Jfr. lov 2 juli 1910 nr. 7 § 13.

Kapittel 8. Opplysningsplikt angående patent.

§ 56.¹ En patentsøker som påberoper seg søknaden overfor en annen før den er blitt tilgjengelig for enhver,² er pliktig til på begjæring å gi vedkommende adgang til å gjøre seg kjent med dokumentene i søknadssaken. Omfatter søknaden en deponert kultur av en mikroorganisme som nevnt i § 8 a, skal vedkommende også ha rett til å få utlevert prøve av kulturen. Bestemmelsene i § 22 sjunde ledd annet og tredje punktum samt åttende og niende ledd får tilsvarende anvendelse.

Den som enten ved direkte henvendelse til en annen eller i annonser eller ved påskrift på varer eller deres innpakning eller på annen måte angir at patent er søkt eller meddelt uten samtidig å gi opplysning om søknadens eller patentets nummer, er pliktig til uten unødig opphold å gi den som begjærer det sådan opplysning. Angis ikke uttrykkelig at patent er søkt eller meddelt, men er det som angis egnet til å fremkalle den oppfatning at så er tilfelte, skal på begjæring uten unødig opphold gis opplysning om hvorvidt patent er søkt eller meddelt.

1 Endret ved lov 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). – Jfr. § 62. – Jfr. strl. § 370.

2 Jfr. § 22, § 33 fjerde ledd.

Kapittel 9. Bestemmelser om rettsvern m.m.

§ 57. Den som forsettlig gjør inngrep i den enerett¹ patent medfører (patentinngrep), eller som medvirker hertil, straffes med bøter² eller fengsel inntil 3 måneder.

Offentlig påtale finner sted bare etter begjæring av den fornærmede.

1 Se § 3.

2 Jfr. strl. § 27.

§ 58.¹ Den som forsettlig eller uaktsomt har begått patentinngrep,² er pliktig til å betale erstatning for utnyttelsen av oppfinnelsen samt erstatning for den ytterligere skade som inngrepet måtte ha medført. Erstatningen kan lempes når det bare er lite å legge inngriperen til last.

Er inngrepet skjedd i aktsom god tro, kan retten, i den utstrekning det finnes rimelig, tilplikte inngriperen å betale erstatning for de tap utnyttelsen har medført.

1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III).

2 Se § 57.

§ 59. Foreligger patentinngrep,¹ kan retten, til forebyggelse av fortsatt inngrep, etter påstand og i den utstrekning det finnes rimelig, bestemme at patentbeskyttet produkt som er tilvirket uten patenthaverens samtykke, eller gjenstand hvis anvendelse ville innebære patentinngrep, skal endres på nærmere angitt måte, tilintetgjøres, inndras eller, hvor det dreier seg om en patentbeskyttet gjenstand, utleveres til den forurettede mot vederlag.

Bestemmelsene i første ledd kan ikke anvendes overfor den som har ervervet produktet i god tro, og som ikke selv har begått patentinngrep.

Uten hinder av bestemmelsene i første ledd kan retten når helt særlige grunner foreligger på begjæring gi tillatelse til mot vederlag og på passende vilkår for øvrig å råde over de patentbeskyttede gjenstander i patentets gyldighetstid eller en del av denne.

1 Se § 57.

§ 60.¹ Utnytter noen uhjemlet i nærings- eller driftsøyemed² en patentsøkt oppfinnelse etter at dokumentene i søknadssaken i henhold til § 22 er blitt tilgjengelige for enhver, får bestemmelsene om patentinngrep³ tilsvarende anvendelse, i den utstrekning søknaden fører til patent på oppfinnelsen. I tiden før kunngjøringen av søknadens utlegning etter § 21 omfatter patentvernet dog bare det som fremgår såvel av patentkravene⁴ slik de forelå da søknaden ble alment tilgjengelig,⁵ som av patentkravene i det meddelte patent. Straff kan ikke idømmes og erstatning for skade som følge av utnyttelse før kunngjøringen av søknadens utlegning⁶ kan kun idømmes etter § 58 annet ledd.

Foredelsfrist for krav etter denne bestemmelse begynner ikke å løpe før patentet er meddelt.

1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

- 2 Jfr. § 3.
- 3 Jfr. §§ 57-59.
- 4 Jfr. § 39.
- 5 Jfr. § 22, § 33 fjerde ledd.
- 6 Jfr. § 21.

§ 61.¹ I sivile saker vedrørende patentinngrep² kan frifinnelse ikke bygges på at patentet er ugyldig eller kan kreves overført (jfr. §§ 52 og 53) uten at det først er avsagt dom for patentets ugyldighet eller overføring.³

- 1 Endes ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).
- 2 Jfr. § 57.
- 3 Jfr. tvml. § 107. - Jfr. § 63.

§ 62. Den som forsettlig eller ved uaktsomhet unnlater å gi opplysninger eller la andre få gjøre seg kjent med dokumenter som angitt i § 56, eller i tilfelle som omhandlet i § 56 gir feilaktig opplysning, straffes med bøter¹ og er pliktig til å erstatte derved forvoldt skade i den utstrekning det finnes rimelig.

- Offentlig påtale finner sted bare etter begjæring av den fornærmede.
- 1 Jfr. str.l. § 27.

Kapittel 9a. Forlenget beskyttelsestid for legemidler¹

- 1 Kapitlet tilføyd ved lov 24 juni 1994 nr. 40 (i kraft 1 juli 1994 iflg. res. 1 juli 1994 nr. 534).

§ 62 a.¹ EØS-avtalen vedlegg XVII punkt 6 (rådsforordning (EØF) nr. 1768/92 om innføring av et supplerende beskyttelsessertifikat for legemidler med tilpasninger til EØS-avtalen) gjelder som lov med de endringer og tillegg som følger av protokoll til avtalen og avtalen for øvrig.

Søknader om supplerende beskyttelsessertifikat inngis til Styret for det industrielle rettsvern. Søkeren skal betale fastsatt søknadsavgift.

For beskyttelsessertifikater skal det betales fastsatt årsavgift for hvert avgiftsår som begynner etter at patenttiden er løpt ut. For årsavgiftene gjelder for øvrig samme regler som for årsavgifter for patenter.

Nærmere regler om søknader om beskyttelsessertifikater og behandlingen og prøvingen av dem, om registrering av beskyttelsessertifikater, om overprøving av avgjørelser og om søkerens eller innehaverens plikt til å ha fullmektig her i riket m m, fastsettes av Kongen.

Straffebestemmelsene i §§ 57 og 62 gjelder tilsvarende for beskyttelsessertifikater.

- 1 Tilføyd ved lov 24 juni 1994 nr. 40 (i kraft 1 juli 1994 iflg. res. 1 juli 1994 nr. 534). Sertifikatet skal gjelde fra patentets utløpstid, i et tidsrom som tilsvarende tidsrommet fra patentsøknadens inngivelsesdag til den dag da den første tillatelse til markedsføring i fellesskapet forelå, redusert med fem år. - dog slik at sertifikatets gyldighetstid ikke kan overstige fem år.

Kapittel 10. Rettergangsforrifter.¹

- 1 Jfr. § 44 fjerde ledd, § 52, § 53, § 54, § 61.

§ 63.¹ Følgende søksmål reises ved Oslo byrett:

- 1) søksmål angående retten til en patentsøkt oppfinnelse,
- 2) søksmål angående prøvelse av avgjørelse hvorved Styrets annen avdeling avslår søknad om patent, jf. § 25 annet ledd,
- 3) søksmål angående ugyldighetskjenning eller overføring av patent, jf. §§ 52 og 53, og
- 4) søksmål om tvangslisens, jf. § 50.

Oslo byrett er vernet for patentsøkere og patenthavere som ikke har bopel her i riket.²

- 1 Endret ved lov 14 juni 1991 nr. 29 (i kraft 1 jan 1992 med virkning for saker som bringes inn for domstolene etter ikrafttredelsestidspunktet). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). - Jfr. § 66.
- 2 Jfr. § 12 og § 67.

§ 64.¹ Den som reiser søksmål om et patents ugyldighet, om overføring av et patent til seg eller om tvangslisens,² skal samtidig gi melding om dette til Styret og i anbefalt brev til enhver i patentregistret³ innført lisenshaver,⁴ hvis adresse er angitt i registret. En lisenshaver som vil reise søksmål om inngrep i patentet, skal på tilsvarende måte gi meddelelse om dette til patenthaveren, såfremt dennes adresse er angitt i registret.³

Dokumenterer saksøkeren ikke at han har gitt sådanne meddelelser som omhandlet i første ledd, kan retten gi ham en frist til å foreta meddelelsene. Oversiites fastsatt frist, skal saken avvises.

- 1 Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).
- 2 Jfr. §§ 45-50.
- 3 Jfr. § 27, § 67.
- 4 Jfr. § 44.

§ 65. Under saker vedrørende patentrettigheter kan vedkommende domstol fastsette at offentligheten av hensyn til en parts eller et vitnes drifts- eller forretningshemmeligheter skal utelukkes fra forhandlingene eller noen av disse.

§ 66.¹ Retten tilstiller Styret utskrift av dommer i de saker som er omhandlet i § 63.

- 1 Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). - Jfr. lov 2 juli 1910 nr. 7 § 14.

§ 67.¹ Patenthaver som ikke har bopel i riket, skal ha en her bosatt, i patentregistret² innført fullmektig som på hans vegne kan motta forkynnelser og andre prosessuelle meddelelser vedrørende patentet.

Har patenthaveren ikke sådan fullmektig, kan forkynnelse iverksettes ved at det dokument som skal forkynnes, sendes ham ved anbefalt brev under den adresse som er innført i patentregistret.² Domstollovens § 178 kommer i så fall til anvendelse. Finnes fullstendig adresse ikke antegnet i registret, kan forkynnelsen av skrift hvorved sak reises, og ellers hvor retten finner grunn til det, skje ved at vedkommende dokument eller et utdrag av det innrykkes i Norsk Lysingsblad og det tidende Styret utgir,³ med angivelse av at dokumentet vil kunne avhentes på rettens kontor. Domstollovens § 181, fjerde ledd kommer i så fall til anvendelse, dog slik at tiden for innrykking i det tidende Styret utgir, trer i stedet for tiden for oppslag på rettsstedet.

Kongen kan under forutsetning av gjensidighet bestemme at reglene i første og annet ledd ikke skal finne anvendelse overfor patenthavere som er hjemmehørende i vedkommende fremmede land, eller som har en der bosatt og i patentregistret innført fullmektig med fullmakt som omhandlet i første ledd. Forkynnelsen eller meddelelsen iverksettes i så fall etter de alminnelige bestemmelser i domstollovens kap. 9.

1 Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). – Jfr. § 12, § 63.

2 Jfr. § 27.

3 Jfr. § 69 første ledd og lov 2 juli 1910 nr. 7 § 13.

§ 68.¹ Kongen fastsetter de avgifter som er omhandlet i denne lov samt de nærmere regler om avgiftens betaling.² Han kan bestemme at ett eller flere av de første avgiftsår³ skal være avgiftsfrie. Ved endring av årsavgiftene kan han [med de begrensninger som følger av § 76, punkt 8,] bestemme at de nye avgifter også skal gjelde for tidligere meddelte patenter.

Kongen fastsetter også avgifter for innføring i patentregisteret og for avskrifter og attester som Styret gir.

1 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

2 Jfr. §§ 8, 9, 15, 18, 20, 25, 28, 31, 36, 37, 38, 40, 41, 42, 51, 62 a, 72.

3 Se § 8 siste ledd.

§ 69.¹ Kongen gir nærmere bestemmelser om patentsøknadene og deres behandling, om patentregistret, om det tidende² Styret utgir samt om gjennomføringen av denne lov for øvrig. Journaler over innkomne patentsøknader er allment tilgjengelige i den utstrekning Kongen bestemmer.³

Kongen kan bestemme at Styret på begjæring av et annet lands myndighet kan gi denne opplysning om behandlingen av her inngitte patentsøknader, samt at nyhetsgranskning av patentsøknader kan finne sted ved tilsvarende myndighet i annet land eller ved en internasjonal institusjon.⁴

Kongen kan videre bestemme⁵ at søkere som har inngitt en tilsvarende patentsøknad i et annet land, innen en viss frist fra søknadens inngivelse her i riket, skal gi opplysning om det resultat av undersøkelsen av oppfinnelsens patenterbarhet som er meddelt ham av vedkommende lands patentmyndighet. Bestemmelse om slik opplysningsplikt kan dog ikke gis for så vidt gjelder patentsøknaders som omhandlet i kapittel 3, som har vært gjenstand for internasjonal forberedende patentbarhetsprøving og hvor rapport om resultatet er innlevert til Styret.

1 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).

2 Norsk Patenttidende, jfr. lov 2 juli 1910 nr. 7 § 13.

3 Jfr. res. 12 okt 1979 med senere endringer §§ 7–8.

4 Jfr. res. 12 okt 1979 med senere endringer § 5.

5 Jfr. res. 12 okt 1979 med senere endringer § 29.

§ 70.¹ Kongen kan, når det på grunn av krig eller krigsfare og dermed sammenhengende kriseforhold finnes nødvendig, bestemme at retten til en oppfinnelse skal avstås til staten eller til en annen som Kongen bestemmer. For den rett som således overtas, skal betales erstatning, som fastsettes ved rettslig skjønn dersom minnelig overenskomst ikke oppnås.

Er retten til en oppfinnelse ved bestemmelse i henhold til første ledd blitt overtatt av en annen enn staten, og oppfyller vedkommende ikke den erstatningsplikt som påhviler ham, er staten etter krav fra den erstatningberettigede forpliktet til straks å betale erstatningen.

1 Jfr. § 71.

§ 71. Om oppfinnelser av betydning for rikets forsvar gjelder hva derom er bestemt i særskilt lov.¹

1 Se lov 26 juni 1953 nr. 8. – Jfr. § 70.

§ 72.¹ En patentsøker som, bortsett fra i de tilfelle som er nevnt i annet ledd, har oversittet en frist fastsatt i eller i medhold av denne lov, og som følge av dette har lidt rettstap, skal på begjæring gis oppreisning såfremt han godtgjør at han eller² hans fullmektig har utvist all den omhu som med rimelighet kan kreves. Slik begjæring må fremsettes skriftlig til Styret innen to måneder³ etter at den hindring som førte til fristoversittelse er opphørt, og senest ett år etter fristens utløp.³ Innen samme tid³ skal den unnlatte handling være foretatt og fastsatt avgift innbetalt.

Første ledd gjelder tilsvarende når en patentsøker eller patenthaver ikke har betalt årsavgift innen den frist som er fastsatt i § 41 tredje ledd eller § 42 tredje ledd. Begjæring om oppreisning må likevel være framsett og årsavgiften betalt senest seks måneder³ etter fristens utløp.

Første ledd gjelder ikke frister som nevnt i § 6 første ledd og § 25 annet ledd.⁴

For internasjonale patentsøknader⁵ som videreføres i Norge får første jf tredje ledd også anvendelse når det gjelder oversiktelse av frister overfor mottakende myndighet, internasjonal nyhetsgranskingsmyndighet, myndighet for internasjonal forberedende patenterbarhetsprøving eller det internasjonale byrå. Den unnlatte handling foretas overfor Styret.

- 1 Tilføyed ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens II og III, tidligere § 72 ble § 76), endret ved lov 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).
- 2 "eller" må etter forarbeidene leses som "og".
- 3 Om fristens utløpstidspunkt se res. 8 april 1988 nr. 255 med endringer ved res. 26 okt 1990 nr. 881.
- 4 Jfr. § 52, § 53.
- 5 Se kap. 3.

§ 73.¹ Har søkeren i de tilfelle som er omhandlet i §§ 31 eller 38, sendt dokument eller avgift med posten og sendingen ikke kommer frem til Styret i rett tid, skal oppreisning alltid gis dersom handlingen blir foretatt innen to måneder fra søkeren innså eller burde ha innsett at fristen var overskredet, likevel senest innen ett år fra fristens utløp, og

1. postforbindelsene har vært avbrutt i løpet av de ti siste dager før fristens utløp på grunn av krig, revolusjon, urolighet, streik, naturkatastrofe, eller annen liknende årsak på det sted der avsenderen oppholder seg eller har sin virksomhet, og dokumentet eller avgiften er sendt til Styret innen fem dager fra postforbindelsene ble gjenopprettet, eller
2. dokumentet eller avgiften ble sendt til Styret ved rekommandert brev senest fem dager før utløpet av fristen. Er brevet ikke sendt som flypost, skal dette likevel bare gjelde dersom avsenderen har hatt grunn til å tro at brevet ville komme frem innen to dager fra avsendingsdagen, eller dersom sending som flypost ikke var mulig.

Wil søkeren kreve oppreisning etter første ledd, må han innen² den frist som der er nevnt, fremsette skriftlig begjæring om det til Styret.

- 1 Tilføyed ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens II og III, tidligere § 73 ble § 77), endret ved lov 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).
- 2 Om fristen utløpstidspunkt se res. 8 april 1988 nr. 255 med endringer ved res. 26 okt 1990 nr. 881.

§ 74.¹ Er en patentsøknad som etter § 22 er tilgjengelig for enhver, henlagt eller avslått eller er et patent bortfalt, og får søkeren på grunn av hva som foreskrives i § 72 eller § 73 oppreisning, skal Styret utferdige kunngjøring² om det.

Har noen etter at søknaden er blitt rettskraftig avslått eller fristen for gjenopptakelse av den henlagte søknaden er utløpt eller etter at patentet er bortfalt, men før kunngjøring etter første ledd ble utferdiget, i god tro begynt å utnytte oppfinnelsen i nærings- eller driftsøyemed³ her i riket, kan han uten hinder av patentet fortsette utnyttelsen med bibehold av dennes alminnelige karakter. Slik utnyttelsesrett tilkommer under tilsvarende forutsetninger også den som har truffet vesentlige foranstaltninger for å utnytte oppfinnelsen i nærings- eller driftsøyemed³ her i riket.

Den i annet ledd omhandlede rett kan bare overgå til andre sammen med den virksomhet hvori den er oppstått, eller hvori utnyttelsen var ment å skulle skje.

- 1 Tilføyed ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer). - Jfr. § 4.
- 2 Jfr. lov 2 juli 1910 nr. 7 § 13.
- 3 Jfr. § 3.

§ 75.¹ Styrets sjef bestemmer hvem som skal avgjøre begjæring om oppreisning i henhold til §§ 72 og 73.² Avslag på slik begjæring kan av patentsøkeren eller patenthaveren påklages til Styrets annen afdeling. Bestemmelsen i § 25 får tilsvarende anvendelse.

- 1 Tilføyed ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), endret ved lov 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III). Endres ved lov 22 des 1995 nr. 82 (fra den tid Kongen bestemmer).
- 2 Styrets juridiske afdeling.

§ 76.¹ *Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser.*

1. Denne lov trer i kraft 1 januar 1968.² Med den begrensning som følger av pkt. 2-8 nedenfor, oppheves samtidig lov om patenter av 2 juli 1910 med senere endringer. For så vidt angår oppfinnelser vedrørende næringsmidler og legemidler, skal dog inntil Kongen annerledes bestemmer, patent ikke kunne meddeles på selve produktet, men bare på fremgangsmåten for dets fremstilling.³

2. Med de i det følgende angitte unntak finner denne lov også anvendelse på patenter som er meddelt eller meddeles i henhold til den hittil gjeldende lovgivning.

- 1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III om overgangsbestemmelser, tidligere § 72).
- 2 Jfr. lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens II). Se res. 24 juni 1983 om Jan-Mayen.
- 3 Ifg. res. 13 okt 1989 nr. 1043 kan med virkning fra 1-jan 1992 patent på næringsmidler og legemidler gis på selve produktet, for så vidt gjelder søknader som er innlevert etter nevnte dato.

§ 77.¹ Fra denne lovs ikrafttredelse gjøres følgende endringer i ---

- 1 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (tidligere § 73).